

o. s. v. o. s. v. Ja, alt dette lader sig udtrykke i et eneste Ord: Konjunktur. Det er overhovedet Konjunkturen, der skaber Prisen. Undertiden er Konjunkturen imod Producenten, undertiden for ham, og jeg kan ikke se, hvorfor den nuværende Konjunktur mindre skulde komme nogle Producenter til gode end andre. Producenter maa finde sig i, at en nedadgaaende Konjunktur — saaledes som det sker i stort Omfang — kommer dem til Skade. Jeg har ikke hørt det mindste om, at man vil yde Erstatning til de Producenter, hvem Konjunkturerne gaar imod. Hvilket farligt Princip aabnes der ikke Udsigt til, hvis Folketinget virkelig skulde godkende den Betragtning, at man bør gaa bort fra Markedsprisen som den, der bestemmer Værdien! Og lad mig spørge, hvad er det overhovedet for en besynderlig Distinktion, der gøres gældende baade nu af den højtærede Regering og i Forvejen f. Eks. af et af Kommissionens Medlemmer, Professor Bentzon, nemlig at der er en Forskel paa Værdien og Prisen. Jeg beklager meget, at Nationaløkonomerne blandt Kommissionens Medlemmer ikke har forklaret Kommissionens øvrige Medlemmer, at der ingen Forskel er paa en Værdi og en Pris. Prisen er kun Værdien udtrykt i Penge, og hvorledes skulde man overhovedet kunne tale om Værdi i anden Forstand end den Pris, der skabes ud fra Tilbud og Efterspørgsel i det givne Øjeblik?

Derfor vil jeg tillade mig at hævde, at ligesom det altid har været saa, at det baade indenfor Danmarks Grænser og i andre Lande, som har en til vor Grundlovs § 82 svarende Grundlovsbestemmelse, altid har været Meningens med „fuld Erstatning“, at Prisen i Handel og Vandel, den af den vekslende Konjunktur bestemte Pris, skulde være Erstatningens Minimum — der skulde helst desuden et Tillæg til —, maa vi slaa fast, at overhovedet, hvor der er Tale om Produktion, skal der gives Toppris. Der skal gives Toppris, inklusive Overpris, om jeg maa bruge et Udtryk, som de ærede Medlemmer, der er kendte med Smørnoteringen, vil forstaa. Der skal gives Toppris, inklusive Overpris. (*En Stemme:* Og saa lidt til!). Ja, maaske slaar ikke en Gang det til, man er nu en Gang nødsaget til at rette sig efter Grundloven. Det er maaske netop derfor, det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) kalder § 82 for en græsselig Bestemmelse, han kunde ikke tro, at vi havde en saa græsselig Be-

stemmelse, og han udviklede, at denne Bestemmelse mangen Gang kunde synes meget haard og ubillig. Ja, det er naturligvis kedeligt for den, der har noget, at se, at en anden faar saa meget, og at han selv maa nøjes med saa lidt, men sligt er en ørkesløs Betragtning i denne Sammenhæng. Vil man forandre Grundloven derhen, at man kommer den socialdemokratiske Samfundsordning nærmere, er det en anden Sag, dertil staar jo Vejen aaben for enhver, der vil gøre det. Men derfra forskelligt er i og for sig Princippet om en rimelig Pris — det har jeg allerede bemærket — en fair price paa Løvnedsmidler, som mit Parti sympatiserer med — det skal jeg komme tilbage til senere —, og vi ønsker at gennemføre dette Princip effektivt, men Midlet dertil er ikke at lade det gaa ud over den enkelte Producent og derved gaa imod det klare positive Lovbud i Grundlovens § 82.

Den ærede Indenrigsminister gjorde gældende, at den store Del af Landets Rug, der tidligere var bragt paa Markedet, var solgt til en billig Pris. Skulde da den Pris, sagde han, som vi fastsætter for den Rug, der er bestemt for Befolkningen, fastsættes efter det ringere Kvantum, der sent bragtes til Markedet, fremfor efter den store Del Brodkorn, der er bragt ind tidligere? Der maa jeg atter beklage, at et socialøkonomisk Medlem af Prisreguleringskommissionen, Professor Birck, ikke har haft Lejlighed til at udvikle sin Yndlingsteori for den højtærede Indenrigsminister, thi han vilde øjeblikkelig have besvaret det Spørgsmaal saaledes: Selvfølgelig, ifølge Grænsenytteteorien, er det det sidste nødvendige Kvantum Rug, der skal bestemme Prisen. Det er den specifikke Birck'ske Teori, og derfor vilde han sikkert have besvaret dette Spørgsmaal bekræftende og saaledes have belært Indenrigsministeren om hans Mangel paa økonomisk Indsigt paa dette Omraade.

Saa forsøgte Indenrigsministeren at dialektisere den rette Pris bort ved at tale om de forskellige Tidspunkter. Han siger, at nu eksproprierer vi i Dag og sætter Maksimalpris, og saa stiger Prisen paa Rug i Morgen, men skulde saa ikke den Pris i Morgen være den, det kommer an paa? Han siger herom, at Prisbevægelsen er overhovedet opadgaaende, og som Følge deraf bringer dette Moment med hvilket Tidspunkt man vælger Forstyrrelse ind i Overvejelsen af, hvilken Pris der skal vælges. Men dette Spørgsmaal synes mig særdeles let at løse, thi